

Άρθρο του Προέδρου της ΠΕΝΕΝ Αντώνη Νταλακογεώργου

Όπως επανειλημμένα έχουμε αναφέρει την τελευταία Ζετία, το ελληνικό εφοπλιστικό λόμπυ βρίσκεται «στριμωγμένο» από τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ειδικότερα από την Επιτροπή ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αιτία οι αθέμιτες πρακτικές τις οποίες ακολουθεί η χώρα μας (αστικές κυβερνήσεις) υπέρ των ελλήνων εφοπλιστών για θέματα φορολογίας των ναυτιλιακών επιχειρήσεων.

Από πολιτικής άποψης για το θέμα αυτό έχουν εκδηλωθεί διαδοχικές δημόσιες παρεμβάσεις του Γιούνκερ, του Σόϊμπλε και άλλων παραγόντων της Ε.Ε ακόμη και της ίδιας της Μέρκελ.

Είναι προφανές ότι πίσω και πάνω από τις παρεμβάσεις αυτές δεν βρίσκεται ίχνος αντιπαράθεσης για περιορισμό και έλεγχο του μεγάλου κεφαλαίου στην άσκηση της επιχειρηματικής τους δράσης, δεν βρίσκεται για τον απλούστατο λόγο ότι η οικοδόμηση της πολιτικής της Ε.Ε στηρίζεται τα συμφέροντα, την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου και αυτό είναι η πεμπτουσία της πολιτικής της.

Εξάλλου η ίδια η συγκρότηση της Ε.Ε, οι βασικές της αρχές και ελευθερίες 1) Ελεύθερη διακίνηση αγαθών, 2) Ελεύθερη διακίνηση υπηρεσιών, 3) Ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων και 4) Ελεύθερη διακίνηση προσώπων και ακολούθως η οικονομική ένωση (ευρωζώνη) με την συνθήκη του Μάαστριχτ και οι πολιτικές που σχεδιάστηκαν και εφαρμόζονται, δεν αφήνουν την παραμικρή χαραμάδα ή την αυταπάτη για άσκηση φιλολαϊκής πολιτικής.

Η Ε.Ε οικοδομήθηκε στην βάση και στην αρχή της στήριξης, ενίσχυσης και κυριαρχίας του κεφαλαίου και σε αυτή την κατεύθυνση ενιαία διαμορφώνονται οι πολιτικές σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στην αντιπαράθεση των ευρωπαϊκών οργάνων αλλά και της γερμανικής αστικής και οικονομικής ελίτ εναντίον των ελλήνων εφοπλιστών δεν είναι η φορολογική δικαιοσύνη αλλά βρίσκεται ο σκληρός ανταγωνισμός του γερμανικού εφοπλιστικού κεφαλαίου με το αντίστοιχο ελληνικό που από κοινού ερίζουν και διεκδικούν μεγαλύτερο μερίδιο και ρόλο στην παγκόσμια ναυτιλία και πάντα με όρους ανταγωνιστικότητας μεταξύ τους.....

Στην κατεύθυνση αυτή, ιδιαίτερα την περίοδο της κρίσης, τα ευρωπαϊκά όργανα διαπίστωσαν ότι το ελληνικό εφοπλιστικό κεφάλαιο απολαμβάνει ιδιαίτερα προνόμια τα οποία συνιστούν αθέμιτες πρακτικές ανταγωνισμού στα πλαίσια της κοινής ναυτιλιακής πολιτικής της Ε.Ε.

Στο πλαίσιο αυτό τέθηκαν στο στόχαστρο των οργάνων της Ε.Ε (Επιτροπή ανταγωνισμού) το σύνολο των φορολογικών απαλλαγών του ελληνικού εφοπλισμού και οι σχετικές ρυθμίσεις που έχουν προωθηθεί από όλες ως τώρα τις ελληνικές κυβερνήσεις.

Η έρευνα έδειξε ότι οι έλληνες εφοπλιστές την μοναδική φορολογία που συνεισφέρουν στο ελληνικό δημόσιο στην άσκηση της επιχειρηματικής ναυτιλιακής δραστηριότητας είναι η φορολογία επί της χωρητικότητας (τονάζ) των πλοίων και αποδείχτηκε ότι η συμβολή τους είναι παντελώς ανύπαρκτη στα δημόσια φορολογικά έσοδα **και ταυτόχρονα απέχει κατά πολύ από την αντίστοιχη φορολόγηση των Γερμανών εφοπλιστών αλλά και άλλων χωρών της Ε.Ε.**

Το ελληνικό εφοπλιστικό κεφάλαιο αυτό το σκανδαλώδες φορολογικό καθεστώς (αλλά κατ' εμάς πολύ ευρύτερο αντιλαϊκό θεσμικό πλαίσιο) για την ναυτιλία και ιδιαίτερα στην ποντοπόρο, επί σειρά ετών προσπάθησε με κάθε θεμιτό και αθέμιτο τρόπο να το συγκαλύψει προκειμένου να αποφύγει την κοινωνική ενοχοποίηση, την λαϊκή κατακραυγή αλλά και την ενδελεχή έρευνα από τα όργανα της Ε.Ε.....

Μάλιστα το διαπλεκόμενο εδώ και δεκαετίες αστικό πολιτικό σύστημα, σε ανταπόδοση των υπηρεσιών που του πρόσφερε το εφοπλιστικό λόμπυ, είχε εξασφαλίσει αυτά τα προνόμια **να τα κατοχυρώσει και να τα προστατεύσει και στο ίδιο το Σύνταγμα της χώρας μας (Άρθρο 107).**

Με τον τρόπο αυτό για δεκαετίες ωφελήθηκαν με δεκάδες δις ευρώ από την νομιμοφανή

φοροαποφυγή τους....

Το θέμα αυτό έως σήμερα αποτελεί επτασφράγιστο μυστικό στην διαπραγμάτευση που γίνεται την τελευταία Ζετία μεταξύ των Υπουργείων Οικονομικών - Ναυτιλίας της χώρας μας από την αντίστοιχη διεύθυνση ανταγωνισμού της Ε.Ε.

Σχετικές δηλώσεις που έχουν γίνει τόσο από πλευράς Υπουργού Ε.Ν όσο και της Ε.Ε.Ε δείχνουν ότι **η υπόθεση εξελίσσεται θετικά για τα εφοπλιστικά συμφέροντα** και οι συζητήσεις αυτές αναμένονται να έχουν ολοκληρωθεί εντός του φετινού καλοκαιριού αφού η επανεξέτάσή τους, ιδιαίτερα του φορολογικού συστήματος στην ναυτιλία (εφοπλιστές) αποτελεί μνημονιακή δέσμευση η οποία είναι η μόνη που δεν έχει υλοποιηθεί από τις κυβερνήσεις την περίοδο της μνημονιακής περιόδου.

Παρά τις επανειλημμένες μας έγγραφες παρεμβάσεις ως ΠΕΝΕΝ να λάβουμε γνώση των σχετικών διαπραγματεύσεων και κυρίως των θέσεων της κυβέρνησης, αυτό έχει καταστεί αδύνατον διότι η κυβέρνηση θεωρεί αδιανόητο να γνωστοποιήσει στην Ένωσή μας οτιδήποτε σχετικό με το «μεγάλο αυτό εθνικό ζήτημα».

Όμως από διαρροές σε έγκυρες ιστοσελίδες (που προφανώς έγιναν από το Υπουργείο Οικονομικών) προκύπτει ότι οι δύο πλευρές κυβέρνηση και Γενική διεύθυνση ανταγωνισμού της Ε.Ε πιθανότατα καταλήγουν αναφορικά με το σύστημα φορολογίας των εφοπλιστών στο εξής μοντέλο το οποίο θα περιλαμβάνεται σε έκθεση συμμόρφωσης με το τελευταίο προαπαιτούμενο της Δ' αξιολόγησης.

1) Χρονική επέκταση της εθελοντικής εισφοράς των εφοπλιστών (οι πληροφορίες αναφέρουν για έναν ακόμη χρόνο). Οι εφοπλιστές ήταν οι ίδιοι που επινόησαν και επέβαλαν αυτήν την πρωτότυπη και σατανική πρόταση να συνεισφέρουν εθελοντικά το κάτι παραπάνω το οποίο είναι σταγόνα στον ωκεανό των κερδών που έχει αποκομίσει το μεγάλο εφοπλιστικό κεφάλαιο μέσα από την ασύδοτη επιχειρηματική του δράση.

2) Επιβολή ενός νέου φόρου για τα κέρδη των επιχειρήσεων τα οποία επαναπατρίζονται. Σημειώνουμε ότι με βάση το ισχύον φορολογικό καθεστώς τα κέρδη από ναυτιλιακές επιχειρήσεις που αποκτούν σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδας δεν φορολογούνται στην Ελλάδα. Επίσης τα κέρδη αυτά απαλλάσσονται από την εισφορά αλληλεγγύης. Με την συμφωνία που αναμένεται μεταξύ Ε.Ε - κυβέρνησης, θα θεσπιστεί φορολογία για τα μερίσματα. Το παραμικρό δεν υπάρχει στα σχετικά δημοσιεύματα για το ύψος του συντελεστή με βάση τον οποίο θα υπολογίζεται ο νέος φόρος.

3) Τέλος σύμφωνα με τις ίδιες δημοσιογραφικές πληροφορίες, στο σχετικό κείμενο συμμόρφωσης οι νέες διατάξεις θα κλείνουν κάθε παράθυρο που επιτρέπει κέρδη, κυρίως από αλιευτικές επιχειρήσεις, που χαρακτηρίζονται ως ναυτιλιακές, να φορολογούνται με την εθελοντική εισφορά και όχι με τις γενικές διατάξεις της φορολόγησης των επιχειρήσεων. Με την διάταξη αυτή όχι μόνο δεν θίγονται οι μεγάλοςχημοί του εφοπλιστικού κεφαλαίου αλλά θεσμοθετούνται και τυπικά τα προνόμιά τους να τα ασκούν κατ' αποκλειστικότητα οι ίδιοι!!!

Από όλα τα προαναφερόμενα προκύπτει ότι ο έλεγχος της επιτροπής ανταγωνισμού και της αρμόδιας διεύθυνσης καταλήγει στην επιβεβαίωση της λαϊκής ρήσης «άνθρακες ο θησαυρός» ή με άλλα λόγια η υπόθεση αυτού του μεγάλου κοινωνικού και οικονομικού σκανδάλου που διαχρονικά εκμεταλλεύεται το παρασιτικό εφοπλιστικό κεφάλαιο πέφτει στα μαλακά περισσότερο ίσως και από αυτό που οι ίδιοι οι εφοπλιστές περίμεναν...

Τσίπρας, Δραγασάκης, Τσακαλώτος, Κουρουμπλής έδωσαν τα ρέστα τους στην υπεράσπιση της εφοπλιστικής ανταγωνιστικότητας, έβαλαν και αυτοί **το λιθαράκι τους στην ευρωπαϊκή νομιμοποίηση της φοροασυλίας των Ελλήνων εφοπλιστών και άνοιξαν νέους δρόμους για το ευρωπαϊκό εφοπλιστικό κεφάλαιο να διδαχθεί και να υιοθετήσει το ελληνικό μοντέλο το οποίο προφανώς παράγει περισσότερα υπερκέρδη στην άσκηση της επιχειρηματικής ναυτιλιακής δραστηριότητας...**

Με άλλα λόγια η μάχη και ο αγώνας για τα εφοπλιστικά συμφέροντα δικαιώθηκε από την ασκούμενη κυβερνητική πολιτική και το υπόλοιπο αστικό πολιτικό σύστημα που και αυτό συνέδραμε τα μέγιστα αυτή την κρίσιμη περίοδο που διήρκεσαν οι διαπραγματεύσεις...

Η άλλη όψη της ταξικής αστικής πολιτικής είναι τα συντρίμια που έχουν συσσωρευτεί από τις πολιτικές της Ε.Ε , του ΔΝΤ και των κυβερνήσεων Ν.Δ - ΠΑΣΟΚ - ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και αφορούν της γης τους κολασμένους, την εργατική τάξη, τα μικρά και λαϊκά στρώματα που θα εξακολουθούν για δεκαετίες ακόμη να υφίστανται τις συνέπειες της σκληρής και βάρβαρης αντιλαϊκής πολιτικής στους μισθούς, τις συντάξεις, στην υπερφορολόγηση, στα εργασιακά τους δικαιώματα, στο ξεπούλημα κάθε πλουτοπαραγωγικού τομέα της χώρας μας.

Οι εργαζόμενοι, ο λαός, η νεολαία, οι ναυτεργάτες έχουν μόνο έναν δρόμο μπροστά τους για να υπερασπίσουν την ζωή και τα δικαιώματά τους, τον οργανωμένο ταξικό και αταλάντευτο αγώνα τους με στόχο και προσήλωση αυτή η πολιτική να ανατραπεί για να ανοίξει ένας άλλος ελπιδοφόρος δρόμος που θα έχει ως ορόσημο τα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα.

Υ.Γ.: Αποτελεί αναπάντητο ερωτηματικό γιατί οι δυνάμεις της αριστεράς στο σύνολό τους που συμμετέχουν στο ευρωπαϊκό κοινοβούλιο, όλο αυτό το διάστημα των διαπραγματεύσεων έχουν σιωπήσει, δεν έχουν καταθέσει ούτε μια ερώτηση στα κοινοτικά όργανα και γενικότερα απέφυγαν να επικρίνουν και να καταγγείλουν την άθλια στάση της κυβέρνησης.